ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. března 2024 v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Štěpána Jirounka a přísedících Antonína Jirase a Václava Bečváře,

t a k t o :

obžalovaný

M V ,

narozený v Mladé Boleslavi, ostraha obchodního domu, trvale bytem náměstí , okres Jičín, adresa pro účely doručování: ,

j e v i n e n, ž e

v přesně nezjištěné době v roce 2020 na adrese v , okres Kladno, kde žil ve společné domácnosti s M P a její nezletilou dcerou E P , na jejíž výchově se podílel, navrhl nezletilé poškozené E P , narozené , aby s ním vykonala pohlavní styk, načež si nezletilá poškozená v obývacím pokoji svlékla kalhoty a kalhotky, lehla si na postel a obviněný jí do vagíny zasunul pohlavní úd, na kterém měl nasazený kondom a vykonal na ní soulož a dále jí při cestě osobním vozidlem do prodejny Kaufland osahával na prsou a na přirození, přičemž takto jednal a soulož vykonal, ačkoliv věděl, že nezletilá E je osobou mladší 15 let,

t e d y

jednak jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a čin spáchal na dítěti svěřeném jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti,

jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a závažným způsobem porušil svou povinnost o něj pečovat,

č í m ž s p á c h a l

zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), d) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku, ve spojení s § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku je obžalovaný povinen na náhradě škody zaplatit poškozené nezletilé E P, narozené , bytem , , za nemajetkovou újmu, spočívající v duševních útrapách, částku ve výši 100.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

1. Na základě provedeného dokazování dospěl soud ke skutkovému závěru tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud vycházel z výpovědi obžalovaného, zejména však z výpovědí svědků K N dříve D, M T, nezl. E P, K K, K k K, dále ze znaleckých posudků k osobě poškozené a v neposlední řadě z listinných důkazů, zejména ze zprávy ohledně odborného lékařského vyšetření nezletilé.
2. Obžalovaný vypověděl, že si žili dobře, nicméně nezletilá ho nutila, aby se tulil a mazlil. On však nechtěl a odmítal to. Nikdy by však nezneužil dceru, malou holčičku. S paní P měli vztah asi 9 let. Nezletilá se chtěla od malička dětsky tulit, na to on však není. Pořád se to stupňovalo, on to však odmítal. Normálně spolu žili, měli se rádi. Z jejich vztahu se narodil syn M. Chtěl, aby se nezletilá učila, to byl nejhorší. Nebyla moc chytrá, chtěl, aby se učila. Když se narodil syn, začaly problémy, pořád si spolu chtěli hrát, nechtěli se učit. Ve výchově dětí nedělal rozdíly. Nemlátil je, občas zakřičel. Když bylo E 4, 5 let, nezletilá se chtěla více tulit, chtěla ho líbat, osahávat, to nechtěl. Přišlo mu to už hodně. Chtěla ho prostě do postele. Když jí bylo osm nebo devět let, zakládala mu profil. Posílala mu fotky a zprávy, aby o tom matka nevěděla. Nahaté fotky. Řekl jí, ať mu to neposílá, ale její matce to neřekl. Neví, proč to s matkou neřešil. Poté už mu fotky neposílala, to se ztratilo. Ustalo to tehdy, když se to dozvěděla matka, to bylo asi v deseti letech E. Matka ho vyhodila. Myslel si, že fotky jsou sranda. Když mu nezletilá posílal fotky, tak po něm nic nechtěla, nechtěla sex. M P mu řekla, ať odejde, že našla zprávu od E na jeho telefonu. Již neví, jaká to byla zpráva. Říkal jí, že s ní nic neměl, ale ona se s ním nebavila. Fotky matce neukázal, asi udělal chybu. Fotky vymazal. Nevěděl, zda měla E s někým intimní poměr. Sexuální otázky doma s dětmi nikdy neprobírali, sex před dětmi neprovozovali. Podle něho se mu poškozená

mstila za to, že jí odmítl. Facebookový profil mu založila z toho důvodu, že jí matka koukala do telefonu, tak aby mu mohla psát. Nezletilá mu řekla, že mu bude psát tajně, tak řekl, že jo. Udělal chybu.

3. Svědkyně K N vypověděla, že bydlela u táty, matka žila s panem V. Jezdila za matkou pouze na návštěvu, nepřespávala u ní. Jezdila za matkou, když nebyl obžalovaný doma. Sestru moc neviděla, vídali se v podstatě jenom u babičky. O věci se dozvěděla tak, že jí matka řekla, že byla v koupelně a měla vidět, že se E chtěla pomazlit s panem M. Neví, zda to proběhlo, nebo ne, ale nepřišlo jí to normální, aby k němu chodila do postele a on jí pak chtěl sahat na nohy. Řekla si, že to není normální, tak druhý den přijela k mámě, vzala si sestru do auta, zeptala se, zda je to pravda, jestli spolu měli nějaký intimní styk a ona jí to odkývala a rozbrečela se v autě. Pak už to řešila jen matka. Z telefonu sestry zjistila, že tato měla ve vyhledávači v historii porno stránky, údajně kvůli spolužákovi. To, že se chtěla sestra mazlit s panem V, jí řekla máma. Sestra měla vztah s klukem až poté, co se pan V odstěhoval. Kdyby nějaký vztah měla, tak by si kluka přivedla domů. Sestra se jí nikdy nesvěřovala. Obžalovaného od počátku moc nemusela. Matka jí říkala, že měli doma krabičku kondomů, že se některé ztratily, že si asi děti hrály, ale jí to nepřišlo normální. Matka obžalovaného vyhodila asi 3 – 4 roky nazpět.

4. Svědkyně M T vypověděla, že se obžalovaný zpočátku k E choval hezky, hrál si s ní, chodil s ní na procházky. Poté s ním otěhotněla a obžalovaný začal dceru odstrkávat, nechtěl, aby jí seděla na klíně, že je těhotná. Nechtěl jí poté ani moc pouštět ven, když se syn narodil, musela být i na posteli, musela většinou pořád ležet, musela být ve čtyři hodiny v posteli. Když jí chtěla vzít ven, tak měl hrozně moc řečí. Nesměla so s bratrem hrát, dával přednost synovi. Pořád to šlo takto dokola. Nechtěla se s obžalovaným rozejít kvůli synovi, měli hezký vztah. Poté u něho našla v telefonu SMS nebo přes messenger, že mu tam E napsala, že by si založili nějakou tajnou konverzaci, a on se jí tam ptal, jak se jí to líbilo, že by rád zasunul. Pořád si to nechtěla připouštět. Pozorovala ho, on jí věčně poštipoval na stehnu, jako zevnitř, na stehně. Pak viděla z pokoje, že v koupelně si E k němu lehla, že si s ním chtěla hrát, pohladila ho po ruce, on jí poté od sebe vyhnal. Chodila ke každému, koho měla ráda, tak se k němu chodila mazlit. Obžalovaný jí ale odháněl. Dcera se obžalovaného bála, že na ní bude hulákat. O shora uvedených zprávách se dozvěděla tak, že se podívala do telefonu, měla tušení. Podívala se a viděla, co tam E poslala za tajnou konverzaci, on jí tam napsal, jak se jí to líbilo, že by zasunul. Ostatní komunikace byla vymazaná. Fotografie žádné neviděla. Ptala se ho, on jí tvrdil, že to začala všechno E, že mu sedla na klín, vrtěla se na něm, ale k ničemu nedošlo. E jí řekla, že to není pravda. Až poté dostala odvahu vyhodit obžalovaného. Pak se dcera přiznala druhé dceři a ta jí okamžitě volala. E se k tomu nechtěla vyjadřovat, asi se bála. To bylo rok před tím v létě, co onemocněla tou epilepsií, bylo to v únoru 2020. Nikdo nevěděl, z jakého důvodu, až poté, co ho vyhodila, nahlásila to, tak E byla na kriminálce. Pak jí popsala, co se stalo, že měla přijít ze školy, že jí tam měl povalit na postel a měl ji zneužít. Ona s tím souhlasila, že si poté může hrát s bratrem, když nic neřekne. Říkala, že si měl nasadit kondom. Pak jí ještě E říkala, že se jí měl snažit osahávat, když jela s ním. Potom prý řekla, že nechce, tak on údajně přestal. E věřila, že našla ty zprávy, tak to všemu nasvědčovalo, neměla důvod jí nevěřit. Bylo jí 11 let, když se to mělo stát. Nikdy neměla s nikým pohlavní styk. Když byla malá, nenechávala jí doma samotnou. Poté, co se to stalo, tak z policie jí odvezli na gynekologii, kde zjistili, že už není panna, poté jela na psychiatrii. Nyní chodí k psycholožce a na neurologii. Dcera má epilepsii, tou nemocí se změnila. Bere hodně léků, zaráží se, dává občas oči v sloup, mívá občas ty velké záchvaty. Doma si hodně povídá s manželem, je rád, že ty děti má. Jemu se asi více svěřuje, než jí. Dcera měla ve škole problémy se šikanou, podávala na školu stížnost. Obžalovaný jí nikdy neříkal, že mezi ním a E probíhá nějaká komunikace přes Facebook. Nárok na náhradu škody, který uplatnila za E, byl uplatněn s ohledem na to, co všechno musela

prodělat. Když našla tu komunikaci, tak neví, co s ní udělala. Obžalovaný přišel od kamaráda, tak mu to říkala, a on jí odvětil, že E[redacted] provokuje. Kdysi hledala na facebooku příbuzné obžalovaného a našla jeho neteř, která o něm nechtěla nic vědět a jenom jí sdělila, ať nenechává s obžalovaným děti samotné a má si na ně dávat pozor.

5. V dané věci vypovídala samotná nezletilá E[redacted] P[redacted] (soud přečetl její výpověď z přípravného řízení dle § 102 odst. 2 trestního řádu). Nezletilá vypověděla, že obžalovaný na ni a na bratra křičel, nechtěl si s nimi hrát. Když se narodil bratr, tak si na ni obžalovaný vyléval zlost, a to bezdůvodně. Obžalovaný s nimi žil asi 10 let. Obžalovaný jí zakazoval hrát si s bratrem, ráda si s ním hraje. Byla sama doma a obžalovaný za ni přišel, že když budou mít tamto (SEX), tak si bude moci s bratrem hrát. Souhlasila, protože neměla na výběr, jinak by si nemohla hrát s bratrem. Svlékla si kalhoty i kalhotky, on už měl nasazený kondom. Lehla si na postel v obýváku, rozkročila nohy a potom jí ho tam strčil. Nebránila se, ale bolelo jí to. Potom odešel. Sundal si kondom, hodil ho do koše, zahrabal ho a odešel na záchod. Když pak přišel bratr, stejně si s ním nemohla hrát. I když se to stalo, stejně s nimi dál bydlel doma. Matce to neřekla, bála se. Matka to pak našla u něj ve zprávách. Jednou, když jeli do Kauflandu, tak jí sahal na prsa. Chtěl zajet do lesa, ale s tím nesouhlasila.

6. Z výpovědi svědkyně K[redacted] K[redacted] soud zjistil, že tato učila nezletilou poškozenou v 5. a 6. třídě. Nezletilá byla bokem kolektivu. Připravenost na hodiny byla špatná. Fungovalo to, až když to řešila s matkou. Podle toho, jak fungovala, tak se jí doma asi nevěnovali, což se odrazilo na jejím sebevědomí. V 6. třídě si začala uvědomovat více svoje tělo a začala být vyzývavější. Ve třídě neměla žádné kamarády. Měla s jedním žákem konflikty. Matka jí často omlouvala ze cvičení. V 6. třídě za ní přišla matka, že se prověřuje pohlavní zneužití E[redacted] ze strany matčina přítele. Matka jí to říkala v naprostém klidu. Na E[redacted] nic nepoznala.

7. Svědkyně K[redacted] K[redacted] K[redacted] vypověděla, že si s paní T[redacted] psaly. Kdysi jí kontaktovala a ona jí sdělila, že o M[redacted] nechce vůbec nic vědět, ani slyšet, ani ho znát, a aby nenechávala malé děti, pokud má nějaké holčičky, s ním o samotě. Bylo to proto, že jezdila s mámou do [redacted], obžalovaný tam bydlel s babičkou a s dědou, a tam docházelo k obtěžování z jeho strany, osahávání její osoby. Když chodívali ven, tak prostě za bílého dne se nestyděl a zatáhl jí do sklepa. Jsou to již takové úlomky, které si pamatuje. Když tam přespávali, tak si lehal k ní do postele a aby mu sahala na přirození, aby se o něj otírala. Je to již dlouho a přesto tyto vzpomínky nemůže vytěsnit z hlavy. Nikomu to v životě neřekla, až nyní nedávno, příteli, manželovi a mámě to musela říct. Pomoc nevyhledala, ale když to poprvé někomu řekla, tak se jí ulevilo a to i když to řekla nyní před soudem. Mohlo se to stát v době, když jí bylo 10 nebo 12 let. On byl asi už dospělý muž, rozhodně už nebyl dítě. Nikomu to neřekla, protože se bála. Matka jí pak k tomu řekla, proč jí to neřekla. S obžalovaným došlo k popisovaným událostem opakovaně, tedy pokaždé, když tam jezdívali. Jezdili tam skoro furt, nedokáže říci, jak často to bylo. S paní T[redacted] spolu nic moc neřešily, nerozebíraly spolu nic. Něco jí paní T[redacted] naznačila, že se něco stalo, že došlo ke zneužití její dcery, pokud to dobře pochopila. To jí řekla asi před měsícem, kdy si psaly.

8. V průběhu hlavního líčení vyslechl soud znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie a psychiatrie, které vypracovávaly znalecký posudek na osobu poškozené nezletilé. MUDr. Ivana Růžičková stvrdila závěry svého posudku a dále vypověděla, že nezletilá je poslední dcera z manželství rodičů P[redacted], má dvě starší sestry, kdy E[redacted] se vídá pouze s K[redacted], které důvěřuje a svěřuje se jí více, než matce. E[redacted] chodila do mateřské školy, kde nedošlo k adaptačním problémům a posléze začala základní školu, s tím, že rodina se často stěhovala a ona často střídala školy. Ve škole byl anamnestický údaj o šikaně, kterému se nikdo nevěnoval a t při zjištěné lehké mentální retardaci. Pokud E[redacted] chodila do základní školy jako takové a teprve v polovině sedmé třídy byla přeřazena do školy speciální, tak to pro ni byla

obrovská zátěž během celé školní docházky, proto mohla být středem negativní pozornosti svých spolužáků. Od jedenácti let trpí závažným typem epilepsie s absencemi, což je typ epileptického záchvatu, a měla poměrně masivní antiepileptickou léčbu. Primárně šlo o dítě sociálně špatně zařazené, které bylo vystaveno tlaku školy, na který neměla. Ve chvíli, kdy jí vyšetřovala, tak v té době žila matka se svým novým přítelem, kterého dívka oslovovala „strejdo“ a měla k němu, alespoň z toho prvního kontaktu, celkem dobrý vztah. Ohledně vyšetřované události se svěřila své sestře a pak se rozjelo celé vyšetřování kvůli sexuálního zneužití. A ve chvíli, kdy dívku vyšetřovala, tak konstatovala její sociální malou adaptaci, citovou deprivaci, což jsou výrazné problémy pro dítě a dospívající dívku, na což nasedla událost psychotraumatizující, obtěžování partnerem matky. Prokázala se u ní posttraumatickou stresová porucha lehkého až středního stupně. Z gynekologického vyšetření vyplynulo, že dívka není panna. U poškozené E[redacted] je třeba posttrauma poněkud modifikovat vzhledem k jejímu nízkému intelektu, kdy má jednak horší vyjadřovací schopnosti, ale má také menší dostupnost ke svým emocím. Špatně se v nich vyzná, stejně tak se špatně vyzná v sociálních vztazích, které navazuje také nevhodným způsobem. U ní ty příznaky nejsou tak explicitně vyjádřeny. Posttraumatická stresová porucha vznikla v souvislosti s jednáním obviněného, nicméně je třeba pořád vnímat nepříznivý psychosociální vývoj nezletilé, na nějž posttrauma nasedlo. S ohledem na zjištění a vyšetření poškozené, odpovídají tato zjištění skutečně tomu, že poškozená prožila tu událost, kterou popisovala. Ona při popisu té události byla zamlklá, měla tendence odbočovat od tématu, což sedí do toho obrazu, jak ho znalkyně popsala. Poškozená neměla klasické příznaky ve smyslu deprese, masivní úzkosti a poruch spánku. Nebyla schopna dobře to verbalizovat, obtížně se vyzná ve svých emocích, že jim nerozumí. Vyhýbá se tématu, popírá ho. To je obranný mechanismus, který byl zřetelný z toho, jak se vyhýbala těm odpovědím a už nechtěla o tom mluvit, protože to revokuje ten traumatizující zážitek. Pokud pak byla opakovaně vyšetřována, tak se její výpovědi mohou i lišit nebo paměť může být také zkreslená, takže vyplňovala nějaké mezery v paměti. Když popisovala předmětnou událost, popisovala ji s omezenou slovní zásobou, nicméně na ně odpovídala jednoduchým způsobem a dokázala vše vyjádřit. O jiném prožitém traumatu poškozené nevěděla.

9. Znalkyně Mgr. Hana Fechtnerová stvrdila závěry znaleckého posudku a dále u hlavního líčení uvedla, že E[redacted] P[redacted] vyšetřovala v září 2021, se závěry, že se jedná o dívku, jejíž intelektové schopnosti jsou v pásmu lehké mentální retardace a to zhruba pak ve středu lehké mentální retardace. Osobní vývoj dívky se vyvíjel disharmonicky, byla patrná sociální naivita, v chování se projevovaly infantilismy, tzn., že její chování imitovalo mladší dojem, než tak jak ve skutečnosti byla. Měla malou slovní zásobu, projevovaly se velké problémy jak v receptivní, tak i v expresivní složce řeči, tzn., v porozumění, tak i ve vyjadřování. Díky tomu, na otázky, zda může adekvátně vnímat, prožívat a reprodukovat, je nutné uvést, že vnímání, prožívání i reprodukování samozřejmě, je snížené právě vzhledem k intelektovým schopnostem, mohou se částečně projevovat konfabulace, tzn., dotváření reality, optimestické funkce, kdy ona zapomíná, tak může trochu dotvořit do reality. Jak obecná, tak specifická věrohodnost, mohou být samozřejmě částečně sníženy a to právě v důsledku lehké mentální retardace. Na druhou stranu je nutné říci, že to neznamená, že se čin nestal, i to, že ona některé výroky používá v jiném časovém sledu. Byly tam indicie, že si to nevymyslela. Například ve chvíli, kdy vypráví, že zápach z jeho úst byl nepříjemný. Ona přímo říká: „Smrdělo mu při tom z pusy.“ Tak to není něco, co by si právě s ohledem na lehkou mentální retardací mohla přimyslet. Je to opravdu emoční zážitek, který má. Pokud se objevily konfalbulace, jednalo se o okrajové části dané věci. Například typu ohledně kondomu, ohledně chování, ohledně svlékání, kdy došlo ke svlékání, kdy nedošlo ke svlékání. Vzhledem k lehké mentální retardaci, snížené psychosexuální zralosti, může dojít samozřejmě ke změnám v informacích, ale nemusí to být prostá lež, že by si to vymyslela. Ale prostě dotvoří příběh tak, jak je. Celkově ten akt jako takový se v určitém provedení stal. Byla deflorovaná, je tam mnoho indicií (výpověď matky,

SMS komunikace) pro to, že se to odehrálo. Zmínka, že by mohla mít někde jinde pohlavní styk, nepadla. Byla zmínka o sledování pornografie. Pokud jde o případné změny ve výpovědích, pak ona je tam měnila a neměnila úplně přesně. Ona nejdříve popisovala pouze osahávání, pak popisovala i soulož. Ona to potom i uváděla, že se vlastně bála. Byla mladistvá v tvé době, bála se. Ve všech dalších už vlastně uváděla všechny ty aktivity víceméně shodně. Specifická věrohodnost poškozené byla snížena částečně a to právě vzhledem k té lehké mentální retardaci, právě pro ty odchylky, které v těch výpovědích jsou.

10. Ze znaleckého posudku ze sexuologie k osobě obžalovaného soud zjistil, že obžalovaný netrpí žádnou poruchou, není stižen ani žádnou vadu. Netrpí žádnou sexuální vadou, netrpí sexuální preferencí. Není pedofilně orientovaný. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického a sexuologického hlediska nebezpečný. Je schopen účasti na hlavním líčení.

11. Z protokolu o zadržení soud zjistil, že byl obžalovaný dne 29.9.2021 v 17:25 zadržen z důvodu nedostavování se k výslechu. Z lékařské zprávy o gynekologickém vyšetření ze dne 22.6.2021 soud zjistil, že nezletilá E[redacted] P[redacted] již není panna. Z dalších lékařských zpráv soud zjistil, že se nezletilá léčí pro epileptické záchvaty. Ze zprávy školy, soud zjistil, že je nezletilá tichá, zamlklá, má problém se vyjádřit. Jméno obžalovaného zmínila pouze ve spojitosti s jejím znásilněním. Soud měl k dispozici i zprávu OSPOD Kladno ke zhodnocení situace v rodině nezletilé a situace nezletilé ve škole.

12. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je osobou dosud netrestanou. Žije s přítelkyní R[redacted] V[redacted] na ubytovně v [redacted]. Pracuje v kovovýrobě v Jičíně jako dělník, a to už asi půl roku. Má příjem kolem 25.000,- Kč čistého. Přítelkyně čeká na operaci. Jeho zdravotní stav je dobrý. Má exekuce ve výši kolem 100.000,- Kč. Žádný majetek nemá. Na syna platí měsíční výživné ve výši 1000,- Kč.

13. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, se jednání popsané shora skutečně stalo a dopustil se jej obžalovaný M[redacted] V[redacted]. Obžalovaný sice jednání popsané shora popřel s tím, že se nic takového nestalo, nicméně ostatní důkazy jeho obhajobu vyvrací, přičemž v tomto ohledu je třeba říci, že v rámci hlavního líčení byla provedena celá řada důkazů, která ve svém vzájemném souhrnu tvoří ucelený řetězec usvědčujících důkazů.

14. Předně je třeba konstatovat, že jednání obžalovaného popsala nezletilá E[redacted] P[redacted], která podrobně popsala, k čemu mezi ní a obžalovaným mělo dojít. Tedy, že nejprve v blíže nezjištěné době v roce 2020 na adrese [redacted] v [redacted] navrhl nezletilé poškozené E[redacted] P[redacted], narozené [redacted], aby s ním vykonala pohlavní styk, načež si nezletilá poškozená v obývacím pokoji svlékla kalhoty a kalhotky, lehla si na postel a obviněný jí do vagíny zasunul pohlavní úd, na kterém měl nasazený kondom a vykonal na ní soulož a následně že jí při cestě osobním vozidlem do prodejny Kaufland osahával na prsou a na přirození. Její výpověď přitom potvrzují svědecké výpovědi její sestry, jíž se poškozená svěřila, dále výpověď její matky, která uvedla, že v mobilním telefonu obžalovaného našla komunikaci s E[redacted], v níž se jí ptal, zda se jí to líbilo a že by rád zasunul. Dále její výpověď podporuje závěr gynekologického vyšetření o tom, že už nezletilá není panna. V neposlední řadě je třeba zmínit závěry znaleckých posudků na osobu poškozené, které ve svých závěrech shrnují osobnost poškozené, která sice trpí lehkou mentální retardací, má částečně sníženu specifickou věrohodnost, nicméně právě s ohledem na shora uvedené by nebyla schopna si některé okolnosti případu vybavit a hlavně vymyslet. Nebyly u ní shledány, pokud jde o podstatu věci samou, konfabulace. Tyto se týkají spíše okrajových záležitostí, respektive, pokud se k nim poškozená uchýlila, jednalo se spíše o vyplňování mezer. Při vyšetření bylo zjištěno, že zjištění skutečně odpovídají tomu, že poškozená prožila tu událost, kterou popisovala. Byla u ní rovněž zjištěna porucha. Posttraumatická stresová porucha vznikla v souvislosti s jednáním obžalovaného, nicméně je třeba pořád vnímat nepříznivý psychosociální vývoj nezletilé, na nějž posttrauma nasedlo. Prokázala se u ní posttraumatickou

stresová porucha lehkého až středního stupně. V neposlední řadě měl soud k dispozici výpověď svědkyně K[redacted] K[redacted] K[redacted], z níž vyplývá, že obžalovaný k podobnému jednání sklony má, byť závěry znaleckého posudku k jeho osobě o takové orientaci obžalovaného nehovoří. Výpověď této svědkyně tedy sice není vztažena k předmětnému skutku a rozhodně neodpovídá na otázku, zda se obžalovaný předmětného jednání dopustil nebo ne, nicméně do celého případu zapadá právě v tom smyslu, že obžalovaný je schopen (má sklony) se obdobného jednání dopustit. Ke shora uvedenému navíc soud dodává, že i postoj obžalovaného k údajnému chování poškozené ve vztahu k jeho osobě je velmi problematický a z pohledu soudu nepochopitelný. Jestliže obžalovaný uváděl, že mu nezletilé zakládala profil pro tajnou komunikaci a následně mu posílala nahaté fotky, pak sodu nerozumí tomu, proč pakliže o toto nestál a neměl o to zájem, tak proč vše neoznámil matce nezletilé. I to dle názoru svědčí o nevěrohodnosti obžalovaného, kterému soud v jeho obhajobě neuvěřil. Soud tedy bezezbytku uvěřil výpovědi poškozené (znalkyně uvedla, že v podstatných bodech by nebyla schopna si to vymyslet) a dospěl tak k závěru, že se obžalovaný shora popsaného jednání dopustil.

15. Pokud jde o námitky obhajoby, pak k těm soud uvádí následující. Podle názoru soudu probíhalo trestní řízení standardně a s ohledem na složitou důkazní situaci a potřebu vyhotovit znalecké posudky i úměrně dlouho. Stejně tak nelze souhlasit s tím, že by se ve výpovědích poškozené objevovaly rozpory. Stejně jako znalkyně spíše soud vnímal, že se objevovaly verze, které byly více či méně podrobné, nicméně co do podstaty shodné. Soud nemá ani výhrady ke zpracovaným znaleckým posudkům, kdy znalkyně dle názoru soudu byly schopny velice podrobně a přesvědčivě vysvětlit, proč dospěly k závěrům, k jakým dospěly, včetně způsobení posttraumatické stresové poruchy a stanovení jejího stupně (což byl ostatně důvod, proč nebylo uvažováno o přísnější právní kvalifikaci). Pokud jde o svědecké výpovědi (kromě výpovědi poškozené nezletilé), tak se samozřejmě jedná o zprostředkované důkazy, nicméně tyto důkazy s ostatními provedenými důkazy (zpráva z gynekologie, znalecké posudky, výpověď další svědkyně K[redacted] - K[redacted]) tvoří ucelený řetězec důkazů, a proto není jakýkoliv důvod je zpochybňovat. Na rozdíl od výpovědi obžalovaného si tyto důkazy vzájemně doplňují a podporují.

16. Po právní stránce soud danou věc hodnotil tak, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), d) trestního zákoníku, neboť jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a čin spáchal na dítěti svěřeném jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti, a dále úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a závažným způsobem porušil svou povinnost o něj pečovat.

17. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Obžalovaný V[redacted]e osobou zcela bezúhonnou, kdy doposud neměl žádné záznamy v rejstříku trestu či evidenci přestupků. Pokud jde o závažnost spáchaného jednání, pak je třeba konstatovat, že se obžalovaný dopustil velice závažného jednání, jehož následky se budou v životě poškozené projevovat (a dosud se projevují) ještě dlouhou dobu. Svým jednáním významný způsobem zasáhl do integrity poškozené, u níž se rozvinula posttraumatická stresová porucha (s ohledem na osobu poškozené a stupeň poruchy toto soud nezohlednil v právní kvalifikaci) a u níž došlo a do budoucna může docházet k výraznému ovlivnění v jejím životě. Zcela bezohledný přístup obžalovaného v podstatě k bezbranné poškozené vypovídá o naprosté lhostejnosti obžalovaného k životu druhých, navíc blízkých osob. Jeho jednání přitom nebylo vedeno žádnými patologickými jevy, jak plyne ze znaleckého posudku. Pokud jde o možnosti nápravy obžalovaného, pak je na jedné straně pravdou, že dosud žil zcela spořádaným životem (z listinných důkazů vyplývá, že se

ničeho nedopustil) a z toho důvodu by možná bylo možné jeho osobu potrestat alternativně, na straně druhé jsou následky, které byly způsobeny jeho jednáním natolik závažné, že soud dospěl k závěru, že je namístě na obžalovaného působit trestem tvrdším, spojeným s omezením osobní svobody. Pokud jde o polehčující okolnosti, neshledal soud žádné. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že je nutné na obžalovaného působit trestem odnětí svobody nepodmíněným se zařazením do věznice pro jeho výkon. S ohledem na užitou právní kvalifikaci byl soud vázán trestní sazbou uvedenou v ustanovení § 187 odst. 2 trestního zákoníku od 2 roků do 10 let. S ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného (při závěru o potřebě ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody) dospěl soud k závěru, že je možné trest uložit na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, a proto uložil trest ve výměře 24 měsíců. Pro výkon tohoto trestu pak obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

18. Pokud jde o nárok na náhradu škody, pak matka poškozené uplatnila za nezletilou poškozenou nárok na náhradu škody za nemajetkovou újmu spočívající ve způsobených útrapách ve výši 100.000,- Kč. V případě náhrady nemajetkové újmy spočívající v náhradě duševních útrap, k nimž v důsledku jednání obžalovaného u poškozené nepochybně došlo, je dle názoru soudu tomuto možno vyhovět na základě primárního předpokladu existence práva poškozené na hmotnou satisfakci. Obecně je třeba vycházet z § 81 odst. 1, 2 občanského zákoníku, dle kterého je chráněna osobnost člověka, včetně všech jeho přirozených práv. Ochrany zejména požívá mimo jiné zdraví člověka. Současně dle § 2956 občanského zákoníku platí, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; a jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. V daném případě lze vyjít též z § 2957 občanského zákoníku, který obsahuje požadavek na zohlednění všech okolností vedoucích k náhradě nemajetkové újmy a demonstrativní výčet kritérií pro stanovení výše náhrady. V projednávané věci není pochyb o tom, že obžalovaný významným způsobem zasáhl do osobnostních práv poškozené, jeho jednání poškozené velmi významně změnilo průběh dosavadního života a zejména jeho kvalitu a v tomto směru poškozená objektivně jistě každodenně strádala a nadále strádá. Obvyklým způsobem totiž svůj život jistě nevede, neboť byly konstatovány způsobené následky a tento stav u ní může v různé intenzitě přetrvávat po i nadále relativně dlouhou dobu a její nedobré psychické rozpoložení nepochybně ovlivňuje její život. I z uvedených důvodů byla tedy částka stanovící výši náhrady za duševní útrapy prožité v souvislosti s protizákonným jednáním obžalovaného soudem přiznána a vyčíslena na částku 100 000 Kč, neboť je možno ji v trestním řízení přiznat bez nutnosti dalšího dokazování, na základě soudcovské uvážení ve smyslu § 2955 občanského zákoníku.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení

předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 21. března 2024

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Svoboda Šrajerová.